

erkender, at her ganske sikkert er en Bestræbelse, der fortjener at blive fremmet, skal jeg sige, at det for Ministeriet er oplyst, at Færøernes Lagting i sidste Sommersamling har nedsat et Udvalg, en Kommission til at overveje dette Spørgsmaal. Og ligesom det er rigtigt, naar man fra Lovgivningsmagtens Side vil udrette noget og yde Hjælp til Fiskerierhvervet, da først og fremmest at lytte til dem, der staar i selve dette Erhverv, altsaa Fiskerne her i Landet, saaledes mener jeg ogsaa, at vi, naar det drejer sig om Færøerne, bør vente og se, hvad Færingerne selv mener at kunne foreslaa. Det vil vi faa at vide, i alt Fald inden næste Lagting træder sammen, og saa vil vi have bedre Materiale til at bedømme, hvorvidt der er Grund for Regeringen og Rigsdagen til at stille store Midler til Raadighed til Oprettelse af et stort omfattende Selskab, der skal drive Storfiskeri fra Færøerne.

Jeg maa jo sige, at hvad Regeringen har kunnet yde af Støtte til Færøfiskere i dette Aar, har maattet samle sig om dette overhovedet at faa de Fiskebaade ud, som findes i Øjeblikket; dette tror jeg er lykkedes — og mere vilde det sikkert ikke have været muligt at opnaa for dette Aar. Hvorvidt der paa anden Maade kan ydes Støtte til Fiskeriet paa Færøerne — og eet har det Udvalg, der har henvendt sig til Ministeriet, ganske sikkert Ret i, at de Fartøjer, der bruges paa Færøerne, for en stor Del er forældede —, skal jeg ikke komme nærmere ind paa, jeg skal kun sige, at Ministeriet har sin Opmærksomhed henvendt paa Forholdene og overvejer ogsaa at tage Stilling dertil og, hvis det er muligt, at yde den Støtte, der i saa Henseende kan ydes.

Men maa jeg sluttelig overfor en Bemærkning fra det ærede Medlem Hr. Fibiger sige, at hvis det høje Ting beslutter at nedsætte et Udvalg angaaende dette Forslag, er jeg overordentlig villig til med dette Udvalg at drøfte, ikke blot det Forslag, som her foreligger, men ogsaa nærmere at drøfte de Tanker, som, ja, det var jo det ærede Medlem Hr. Sundbo, der her fremdrog dem fra Talerstolen, men jeg ved meget vel, at ogsaa Medlemmer af andre Partier interesserer sig stærkt for dem.

Vanggaard: Hvis blot de forskellige Ordførere havde talt, vilde jeg ikke paa ny have taget Ordet, for de tolkede jo kun Glæde over dette Forslags Fremkomst og Tilslutning dertil, selv om man fra en enkelt Side kunde have ønsket Beløbet sat noget højere.

Hvad der kalder mig frem, er det ærede

Medlem Hr. Sundbos Betragtninger, der mundede ud i, at det, der her foreslaas, er, om ikke just nærmest ingenting, saa i hvert Fald alt for lidt i Betragtning af den Opgave, der ligger for. Medens Socialdemokratiets Ordfører, det ærede Medlem Hr. Ludvigsen, nærmest mente, at vi skulde, ja, jeg vil ikke sige hygge os i de hjemlige Farvande, men dog, at der ikke var særlig store Muligheder for os derudenfor, saa havde det ærede Medlem Hr. Sundbo det ganske modsatte Synspunkt: at vi skulde ud, dør laa de store Chancer, og dør skulde vi hente Penge.

Jeg vil for saa vidt haabe, at det ærede Medlem heri ser rigtigt, men til at benytte dette foreløbig noget hypotetiske til et Angreb paa Regeringen og specielt den højtærede Landbrugsminister ser jeg dog ingen Anledning. Det ærede Medlem brugte endda en Ytring som, at Regeringen var lodden, og at den ikke gav nogen Støtte til Erhvervene. Deroverfor fremkom den højtærede Landbrugsminister med den meget rigtige Bemærkning, at man kunde ogsaa støtte Erhvervene paa anden Maade end ved Tilskud; men selv om vi tager Spørgsmaalet i den rene Tilskudsform, selv om man gaar ind paa det ærede Medlems Tanke, at Erhvervene kun kan støttes ved Tilskud, saa foreligger der jo netop ogsaa Forslag i saa Henseende, et Forslag, der, set paa Baggrund af, hvad vi tidligere har kendt, dog maa siges at være ret betydeligt.

Det ærede Medlem vilde spare Penge ved at standse Bygningen af Hanstholm Havn og vilde i Stedet for anvende Beløbet til Bygning af Fiskefartøjer, saa kunde vi altid senere bygge Havnen. Jeg tror, det vilde være en daarlig Maade at spare paa; at standse dette Byggeforetagende, der nu er i saa god Gang, og først gøre det færdigt senere, vilde ikke kunne lade sig gøre uden et betydeligt økonomisk Tab, og netop en saadan Havn, af den Størrelse og med den Beliggenhed, vil jo kunne være en udmærket Basis for det Storfiskeri, det ærede Medlem ønsker.

Det ærede Medlem hævdede, som sagt, at Beløbet 500 000 Kr. var alt for ringe, og kom endda i den Anledning ind paa den gamle politiske Traver om Livremmen, som jeg dog slet ikke synes, der er nogen Anledning til at komme med her, hvor den netop spændes ud i det paagældende Øjemed. Det er ikke længere siden end den 31. Marts 1926, at den hittidige og fremdeles gældende Lov om Fiskerilaan blev stadfæstet. Denne Lov vedtoges under det socialdemokratiske Ministerium, og ifølge den ydedes der i direkte